

طرح درس «احکام مسکرات» دبیرستان

جزوه‌ی دانش‌آموز

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَ
الْأَنْصَابُ وَالْأَرْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ
فَاجْتَنِبُوهُ لَعْلَكُمْ تُفْلِحُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، جز این نیست که شراب و قمار و بتها
(یا سنگ‌هایی که برای قربانی نصب شده) و چوبه‌های قرعه، پلید و از عمل
شیطان است. پس دوری کنید از آنها، شاید که رستگار شوید.

(آیه‌ی شریفه‌ی ۹۰ سوره‌ی مائدہ)

الكل و مشروبات الكل:

اسامي مشروبات بر اساس درصد الكل موجود در آنها:

آيا نوشيدن الكل بي ضرر است؟

اثرات الكل بر بدن انسان

تأثير الكل بر مغز

تأثير الكل بر روان:

تأثير الكل بر جسم :

مراحل دفع الكل در بدن:

معنای خمر:

مبحث احکام:

استفتائاتی از آیت الله سیستانی:

فتوای آیت الله وحید خراسانی در رساله توضیح المسائل:

آیات مربوط به حرمت شراب:

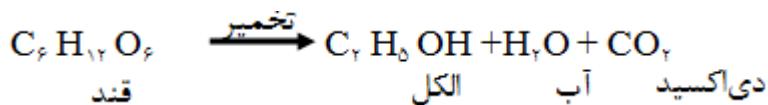
روايات و حکایات مربوط به حرمت شراب:

الکل و مشروبات الکلی:

سابقه: شاید جالب باشد بدانیم حدود ۹۰۰۰ سال پیش(عصر حجر) در چین نوعی نوشیدنی تهیه می‌شده که دارای ٪ ۱۰ الکل بوده است و عمده از آب و عسل درست می‌شده است.

فرمول شیمیایی: در تمامی مشروبات مسکر، الکل با درصد های مختلفی وجود دارد که از تخمیر مواد قندی و کربن دار درست می‌شود.

قند در فرآیند تخمیر توسط باکتری ها از $C_6 H_{12} O_6$ به الکل $C_2 H_5 OH$ و آب $H_2 O$ و دی اکسید کربن CO_2 تبدیل می‌شود.

هر ترکیب کربن و هدیروژن که به همراه (OH^-) باشد را الکل گویند و معروف ترین آنها الکل متیلیک یا الکل چوب ($CH_3 OH$) و الکل اتیلیک یا اتانول ($C_2 H_5 OH$) می‌باشند.

۱) الکل متیلیک یا الکل چوب؛ این الکل بسیار خطرناک بوده و مصرف آن باعثِ کوری و در نهایت مرگ افراد می‌شود.

۲) الکل اتیلیک؛ این ماده شبیه مواد مخدر (نیکوتین یا هروئین) مستقیماً وارد جریان خون شده و بر قسمتهای مختلف بدن تاثیر می‌گذارد.

اسامی مشروبات بر اساس درصد الکل موجود در آنها (مخصوص مرتبی)

آبجو ۴٪ شامپاین ۸٪	الی ۱۵٪ الی ۹۵٪	شراب ۷٪
به اینها گاهی افزودنی ها و رنگ هایی اضافه می‌شود تا طعم و رنگ متفاوتی ایجاد کند که بیشتر زرد، سفید و یا قرمز هستند.		

آیا نوشیدن الكل بی ضرر است ؟

الكل اتانول یکی از داروهای اعتیادآور محسوب میشود که به عنوان ماده آرامبخش برای خواص نشاطآور آن مصرف میشود. افزایش مقدار مصرفی آن به منظور ایجاد اثر مطلوب، ممکن است موجب ایجاد تحمل و وابستگی فیزیکی گردد. مصرف کنندگان مزمن یا افراد معتاد به آن ممکن است به مقدار ثابت مشروب بنوشند بدون اینکه مست شوند، در این صورت احتمال دارد که یک نوع وابستگی جسمی و روانی در آنان به الكل به وجود آید که قطع مصرف آن، نشانه های ترک را به صورت تحریک پذیری زیاد، تشنج، حالات بی قراری یا عصبانیت، بی خوابی، بداشت‌هایی، عرق کردن و استفراغ ظاهر می‌سازد مانند مواد مخدر دیگر. نوشیدن الكل در بلند مدت اثرات سوءی بر انسان می‌گذارد، حتی کسانی که موفق به ترک آن می‌شوند از این آثار سوء در امان نیستند.

اثرات الكل بر بدن انسان

به صورت کلی ۲۰٪ الكل در معده و ۸۰٪ آن در روده‌ی کوچک جذب بدن می‌شود.

تأثیر الكل بر مغز :

استفاده از الكل علاوه بر اینکه انسان را به کمبود ویتامین ب-۱ (تیامین) مبتلا می‌کند، باعث آسیب‌های مغزی برگشت ناپذیر هم می‌شود.

الكل بر روی بخش‌های کنترلی مغز اثر گذاشته و هماهنگی بدن را مختل می‌کند و احساس کاذب اعتماد به نفس، جسارت و گستاخی به فرد می‌دهد. مثلاً در هنگام رانندگی، با سرعت بالا و خطر آفرین حرکت کرده یا باعث تصادف می‌شوند. یا مثلاً تلو (سكندری) خوردن در هنگام راه رفتن به عبارتی عدم تعادل جسمی و ذهنی (مست لا یعقل) می‌آورد.

تأثیر الكل بر روان :

از دست دادن حافظه، تغییر شخصیت، اختلال در سیستم عصبی، سوء تغذیه، رفتار خشونت آمیز، اضطراب و افسردگی شدید.

تأثیر الكل بر جسم:

ایجاد بیماری‌هایی مانند سرطان در کبد، ریه و معده، سرطان سینه و حنجره و لب و مری، ایجاد پوکی استخوان و سکته مغزی، تشنج، بیماری‌های کلیه، نارسایی‌های قلبی و ناتوانی جنسی، بی‌میلی جنسی، زخم معده، فشار خون بالا و

سکته قلبی، کم خونی، اختلال در سیستم ایمنی بدن، مشکلات پوستی، اسهال، آسیب به مخاط بینی، تخریب شدید بافت‌های ارگان‌های اساسی بدن مثل مغز و کبد منجر به آسیب دائمی به کبد و مغزی شود.

در زنان باعث غیر طبیعی متولّد شدن نوزاد می‌شود.

در حقیقت الكل به هنگام مصرف اثر خود را خواهد گذاشت حتی اگر مقدار مصرف آن کم باشد نوشیدن آب سرد یا قهوه تاثیری بر میزان اثرگذاری الكل در فرد مصرف کننده ندارد.

حدود ۱۰ ساعت طول می‌کشد تا الكل جذب بدن شده، اثر خود را بگذارد و از بدن خارج شود و این با میزان مصرف یا دفعات مصرف آن ارتباطی ندارد.

جالب توجه است که با کمی کنکاش در منابع خبری می‌توان با آمار بالای افرادی که بر اثر خوردن الكل متیلیک کور شده و یا فوت کرده‌اند و دیگرانی که بر اثر مصرف الكل اتیلیک و یا انواع شرابها به خود و دیگران خسارات جبران‌ناپذیر فراوانی وارد کرده‌اند.

در جزوه دانش آموز (سرطان سینه) و (ناتوانی جنسی) به جهت حس‌تاس نشدن بچه‌ها به گونه دیگری ذکر شده است.

مراحل دفع الكل در بدن

الكل در کلیه‌ها ، حدود ۵٪ از طریق ادرار خارج می‌شود ، در ریه‌ها ۵٪ توسط بازدم و مقدار کمی هم از طریق تعویق دفع می‌شود. اما عمده‌ی الكل توسط آنزیم‌هایی که کبد می‌سازد، اکسید شده و به اسید استیک، دی اکسید کربن و آب تبدیل می‌شود.

یعنی کبد با تزریق آنزیم، اکسیژن موجود در خون را با الكل ترکیب نموده و انرژی فوق العاده‌ای را به سرعت آزاد می‌کند که باعث تنفس سریع و سپس سرخ شدن صورت گردیده که نشان دهنده‌ی ورود انرژی زیاد به بدن است.

باید دقّت کرد که اسید استیک تولید شده توسط کبد بسیار خطناک بوده و اثر خود را بر روی بدن و اعضای داخلی آن خواهد گذاشت. این تاثیر با آنچه که در مصرف سرکه‌ی طبیعی با درصدی بسیار پایین‌تر وارد بدن شده و جذب می‌شود، متفاوت است.

معنای خمر:

خمر در لغت به معنای پوشانیدن و پنهان کردن است. و از آن جا که شراب، حواس ظاهری و عقل انسان را می‌پوشاند، بدان خمر گفته شده است. و در عرف عامه، به هر مایع سُکرآوری که از انگور، یا دیگر میوه‌ها و دانه‌ها، گرفته شده باشد، خمر گفته می‌شود.

در مورد حرمت مصرف الكل و مسکرات روان(مایع) ، مورد اتفاق و اجماع مراجع معظم تقليد است و اختلافی در آن نیست. اما در مورد نجس یا پاک بودن الكل طبی که از طریق صنعتی(از مشتقات نفتی) حاصل می‌شود که البته سمی هم بوده و در داروخانه‌ها موجود است و بیشتر برای مصارف بهداشتی کاربرد دارد، تقریباً همه مراجع آن را پاک می‌دانند مشروط بر اینکه به نجاست(خون یا ادرار) برخورد نداشته باشد. این همان الكل مورد استفاده در ادکلن‌ها و حلّال‌ها می‌باشد.

شاید یکی از مصاديق منفعتی که در قرآن برای آن ذکر شده همین استفاده آن در صنعت و برخی موارد پزشکی، آن هم به صورت محدود باشد. البته قرآن می‌فرماید که ضرر آن بیش از منفعتش می‌باشد. ضمن اینکه این نفع اندک دلیلی برای جواز مصرف الكل (مسکر) در هر موردی نیست، مانند بسیاری از داروها که مثلاً به صورت بُخور یا پماد استفاده می‌شوند و مفید هستند اما خوردن آن‌ها باعث مرگ می‌شود. مثل اکالیپتوس.

احكام شرعی مسکرات را باید به دقّت ، از دفتر مرجعی که مقلّد ایشان هستیم سوال کرده و طبق آن عمل کنیم.

مقالات‌تی در اینترنت موجود است که در مورد الكل و به صورت کلی مسکرات بحث کرده اند. از جمله‌ی آنها مقاله‌ی "بررسی علمی و فقهی الكل و فرآورده‌های آن" نوشته آقای حسین علی آذرآبادگان است که بسیار جامع و مفید بوده و احکام فقهی را هم مورد مطالعه قرارداده است.

اما باید توجه کرد که همه‌ی اینها ما را از نظر مراجع تقليید زنده بی‌نياز نمی‌کند.

مبحث احکام:

عنْ أَبِي جَعْفَرٍ (عليه السلام)، قالَ:

«قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) : كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ، وَ كُلُّ مُسْكِرٍ خَمْرٌ».

کافی (ط - دارالحدیث)، ج ۱۲، ص: ۷۰۶

آنچه که در فقه آن را حرام دانسته اند «مسکر» یا همان «خمر» است.

استفتائاتی از آیت الله سیستانی؛

• آیا همه انواع الكل پاک است؟

جواب : همه انواع الكل پاک اند، اما خوردن آنها جایز نمی باشد.

• حکم الكل سفید و الكل صنعتی مثلاً در ترکیبات بعضی از عطرها چنانچه بر بدن مالیده شود آیا بدن نحس می شود؟

جواب : پاک است.

• استفاده کردن از ادکلن که ترکیب الكل دارد چه حکمی دارد؟

جواب : جایز است.

• آیا خوردن الكل حرام است؟ حتی اگر مصرف دارویی نداشته باشد ولی انسان مست نشود؟

جواب : حرام است، اگر نوشیدن مقدار زیاد آن موجب مستی بشود خوردن اندک آن هم جایز نیست.

• استفاده از داروهایی که در آنها مقداری الكل مخلوط شده است (مثلاً ۱٪) جایز است؟

جواب : جایز نیست، مگر در صورت اضطرار

باز تذکر همیشگی؛ در همه‌ی موارد باید به فتوای مرجع خود رجوع کرد.

فتوای آیت الله وحید خراسانی در رساله توضیح المسائل:

مسئله ۱۱۲ - شراب و نَبِيذِ مسکر ، نجس است، و در غیر این دو از مسکرات مایع بجز فَقَاع - که حکم آن خواهد آمد - احتیاط مستحب اجتناب است.

(همان گونه که در مسئله‌ی قبل دیده شد مسائل فقهی بسیار گسترده‌ی باشد و فقهای بزرگوار در بیان یک مسئله موضع‌گذار تمام حالات ممکن را در نظر قرار داده و توضیح دهنده.)

مسئله ۱۱۳ - الکل صنعتی که برای رنگ کردن درب و پنجره و میز و صندلی و مصارف دیگر بکار می‌برند، تمام اقسامش پاک است.

مسئله ۱۱۴ - اگر انگور یا آب انگور به واسطه پختن جوش بیاید، پاک ولی خوردن آن حرام است، و اگر به غیر آتش جوش بیاید (مثلًاً در مقابل حرارت محیطی جل می‌افتد یا قبل از مرحله‌ی سرکه شدن) خوردن آن حرام و بنابر احتیاط نجس است.

مسئله ۱۱۵ - خرما و مویز و کشمش و آب آنها اگر چه جوش بیایند پاک و خوردن آنها حلال است.

مسئله ۱۱۶ - فَقَاع که از جو گرفته می‌شود و به آن آجو می‌گویند نجس است، ولی آبی که به دستور طبیب از جو می‌گیرند و به آن (ماءالشعیر) می‌گویند پاک می‌باشد.

(تذکر این که در فَقَاع، فرآیند تخمیر کامل می‌شود ولی در ماءالشعیر این فرآیند قطع شده‌است.)

آیات مربوط به حرمت شراب؛

۱) ۹۷ ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ رَبُّ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَ مَا بَطَنَ وَ الْإِثْمُ وَ الْبَغْيُ بَعْيَرِ الْحَقِّ وَ أَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَ أَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾

بگو: «پروردگار من فقط رشت کاری‌ها را -چه آشکارش(باشد) و چه پنهان- و گناه و ستم ناحق را حرام گردانیده است؛ و (نیز) اینکه چیزی را شریک خدا سازید که دلیلی بر (حقانیت) آن نازل نکرده؛ و اینکه چیزی را که نمی‌دانید به خدا نسبت دهید. (آیه‌ی شریفه‌ی ۳۳ سوره‌ی مبارکه‌ی اعراف)

۲) ۹۰ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَ الْمَيْسِرُ وَ الْأَنْصَابُ وَ الْأَرْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعْلَكُمْ تُفْلِحُونَ﴾
ای کسانی که ایمان آورده‌اید، شراب و قمار و بتها و تیرهای قرعه پلیدند (و) از عمل شیطانند. پس، از آنها دوری گزینید، باشد که رستگار شوید.

(آیه‌ی شریفه‌ی ۹۰ سوره‌ی مبارکه‌ی مائدہ)

۳) ۹۱ ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَ الْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَ الْمَيْسِرِ وَ يَصُدُّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَ عَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ﴾

همانا شیطان می خواهد با شراب و قمار، میان شما دشمنی و کینه ایجاد کند، و شما را از یاد خدا و از نماز باز دارد. پس آیا شما دست بر می دارید؟

(آیه‌ی شریفه‌ی ۹۱ سوره‌ی مبارکه‌ی مائده)

۴) يَسْئَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَ الْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِنْ كَبِيرٌ وَ مَنَافِعُ النَّاسِ وَ إِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَ يَسْئَلُونَكَ مَا ذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوُ
كَذِلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

در باره شراب و قمار، از تو می‌پرسند، بگو: «در آن دو، گناهی بزرگ، و سودهایی برای مردم است، (ولی) گناهشان از سودشان بزرگتر است.» و از تو می‌پرسند: «چه چیزی انفاق کنند؟» بگو: «مازاد (بر نیازمندی خود) را.» این گونه، خداوند آیات (خود را) برای شما روشن می‌گرداند، باشد که در (کار) دنیا و آخرت بیندیشید.

(آیه‌ی ۲۱۹ سوره‌ی بقره)

روايات و حکایات مربوط به حرمت شراب:

۱) امیر المؤمنین (علیه السلام) علیه درباره اجتناب از شراب می‌فرمایند؛

لَوْ وَقَعَتْ قَطْرَةً فِي بَثْرٍ فَبَيْنِتْ مَكَانَهَا مَنَارَةً لَمْ أُؤَدِّنْ عَلَيْهَا وَ لَوْ وَقَعَتْ فِي نَهْرٍ ثُمَّ جَفَّتْ وَ نَبَتْ فِيهِ الْكَلَأُ لَمْ أُرْعِهَ

اگر قطره‌ای از شراب در چاهی بیفتند و بر آن مکان مناره‌ای بلند بنا شود، بر آن مناره اذان نمی‌گوییم، و اگر قطره‌ای از شراب در رودخانه‌ای بیفتند سپس آب آن خشک شود، و از زمین او سبزه‌زاری بروید، هیچ حیوانی را در آن سبزه‌ها نمی‌چرانم.

سعد السعوڈ للنقوص منضود سید بن طاووس ص ۱۲۹ - مستدرک الوسائل ج ۴ ص ۷۵

جالب این که حیوانات حتی الاغ ، میوه‌ی گندیده را شاید بخورد ولی شراب و انگور آن را نمی خورد.

۲) عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ (علیه السلام) قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی الله عليه و آله) مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَ الْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يَأْكُلُ عَلَى مَائِدَةِ يُشْرَبُ عَلَيْهَا
الْخَمْرُ.

امام صادق (علیه السلام) از پیامبر اکرم (صلی الله عليه و آله) نقل نموده است که: کسی که به خدا و روز قیامت ایمان داشته باشد از سفره‌ای نمی‌خورد که بر سر آن خمر نوشیده می‌شود.

۳) عن أبي جعفر^(عليه السلام) في قوله يا أيها الذين آمنوا - إنما الخمر و الميسير و الأنصاب و الأذلام أمتا الخمر فكل مسكري من الشراب
خمر إذا أخمر فهو حرام و أمما المسكري كثيرة و قليلة حرام

از امام باقر^(عليه السلام) در قول خداوند «ای کسانی که ایمان آوردید همانا خمر و قمار، تیرهای شرط بندی و....» فرمود: امّا می هر آن نوشیدنی است که مست کند و هر آنچه خرد را پوشاند و مستی بیاورد کم و زیادش حرام است.

بحار الأنوار ج ٦٣، ص: ٤٨٨

۴) عن أبي جعفر^(عليه السلام) قال: من شرب الخمر أو مسكري لم تقبل صلاته أربعين صباحاً فإن عاد سقاها الله من طينة خبالي قلت و ما طينة خبالي قال صدید يخرج من فروج الزنا.

سعد اسکاف گوید: امام باقر^(عليه السلام) فرمودند: شخصی که شراب یا هر نوع چیز مستی آوری بخورد چهل روز نمازش پذیرفته نگردد، و اگر دوباره بخورد، خداوند به او از شراب «طینت خبال» می‌نوشاند. عرض کردم: آن چیست؟ فرمود: چرک و عرقی است که از عورت زناکاران خارج می‌گردد.

معانی الاخبار ص ١٦٤

۵) لَا تَجْلِسُوا عَلَى مَائِدَةٍ يُشَرَّبُ عَلَيْهَا الْخَمْرُ فَإِنَّ الْعَبْدَ لَا يَدْرِي مَتَى يُؤْخَذُ

بر سر سفرهای که در آن خمر نوشیده می‌شود ننشینید چرا که همانا بنده نمی‌داند که چه وقت گرفته می‌شود. (یعنی چه زمانی جانش گرفته می‌شود یا چه وقت به گناهی او را مواخذه می‌کنند.)

وسائل الشیعه ج ٢٥ ص ٢٩

۶) وَ قَالَ^(عليه السلام) لَا تُجَالِسُوا مَعَ شَارِبِ الْخَمْرِ وَ لَا تَعُودُوا مَرْضَاهُمْ وَ لَا تُشَيِّعُوا جَنَائِرَهُمْ وَ لَا تُصَلِّوا عَلَى أَمْوَاتِهِمْ فَإِنَّهُمْ كِلَابٌ أَهْلُ النَّارِ كَمَا قَالَ اللَّهُ أَخْسُوا فِيهَا وَ لَا تُكَلِّمُونِ

وَ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: الْعَبْدُ إِذَا شَرَبَ شَرْبَةً مِنَ الْخَمْرِ ابْتَاهَ اللَّهُ بِخَمْسَةِ أَشْيَاءٍ فِي الْأَوَّلِ قَسَّاً قَلْبُهُ وَ فِي الثَّانِي تَبَرَّأَ مِنْهُ جَبْرَئِيلُ وَ مِيكَائِيلُ وَ إِسْرَافِيلُ وَ جَمِيعُ الْمَلَائِكَةِ وَ فِي الثَّالِثَةِ تَبَرَّأَ مِنْهُ جَمِيعُ الْأَنْبِيَاءِ وَ الْأَئِمَّةِ وَ فِي الرَّابِعَةِ تَبَرَّأَ مِنْهُ الْجَبَّارُ جَلَّ جَلَالُهُ وَ الْخَامِسُ قَوْلُهُ عَزَّ وَ حَلَّ وَ أَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَ قِيلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ

با کسی که شراب می‌نوشد مجالست نکنید و از آنها وقتی مریض می‌شوند عیادت نکنید و جنازه آنها را تشییع نکنید و بر مرده‌های آنها نماز نخوانید پس به درستی که آنها سگ‌های اهل جهنم هستند. همانطور رفتار کنید که پیامبر فرمود. آنها را طرد کنید و با ایشان صحبت نکنید.

همانا بinde هنگامی که شراب نوشید خداوند او را به ۵ چیز مبتلا می‌کند اول قسالت قلب و دوم جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و جمیع ملائکه از او روی برائت می‌جویند و سوم این که همه انبیاء و ائمه از او بیزاری می‌کنند و چهارم این که خدای عز و جل از او روی برمی‌گرداند و پنجم این قول خداوند است که " و کسانی که فسق مرتكب شدن پس جایگاه آنها آتش است و هر موقع که اراده خروج از آن کنند به آن برگرداننده می‌شوند و به آن‌ها گفته می‌شود بچشید عذاب جهنم را، همان چیزی که آن را تکذیب می‌کردید.

بحار الأنوار ج ۷۶، ص ۱۴۹

۷) ﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا سَقَاهُ اللَّهُ مِنْ سَمَّ الْأَسَاوِدِ وَ مِنْ سَمَّ الْعَقَارِبِ شَرْبَةً يَتَسَاقَطُ مِنْهَا لَحْمٌ وَجْهِهِ فِي الْإِنَاءِ قَبْلَ أَنْ يَشْرَبَهَا فَإِذَا شَرَبَهَا تَفَسَّخَ لَحْمُهُ وَ جِلْدُهُ كَالْجِيَفَةِ يَتَأَذَّى بِهِ أَهْلُ الْجَمْعِ وَ يُؤْمَرُ بِهِ إِلَى النَّارِ أَلَا وَ شَارِبُهَا وَ غَاصِرُهَا وَ مُعْصِرُهَا وَ بَانِعُهَا وَ مُبْتَأعُهَا وَ حَامِلُهَا وَ الْمَحْمُولَهُ إِلَيْهِ وَ أَكِلُّ ثَمَنِهَا سَواءً فِي إِثْمِهَا وَ لَا يَقْبَلُ اللَّهُ تَعَالَى لَهُمْ صَنَاعَهُ وَ لَا صَوْمًا وَ لَا حَجَّاً وَ لَا عُمْرَةً حَتَّى يَتُوبَ وَ لَوْ ماتَ قَبْلَ أَنْ يَتُوبَ كَانَ حَقًا عَلَى اللَّهِ أَنْ يَسْقِيهِ بِكُلِّ جُرْعَهِ فِي الدُّنْيَا شَرْبَةً مِنْ صَدِيدِ جَهَنَّمِ ۚ ۸) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) أَلَا وَ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ حَرَمَ الْخَمْرَ بِعِينِهَا وَ الْمُسْكِرَ مِنْ كُلِّ شَرَابٍ أَلَا وَ إِنَّ كُلَّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ ۖ ۹) رَسُولُ اللَّهِ مَثَلُ شَارِبِ الْخَمْرِ كَمَثَلِ الْكِبَرِيَّتِ فَاحْذَرُوهُ لَا يُنَتَّنُكُمْ كَمَا يُنَتَّنُ الْكِبَرِيَّتُ وَ إِنَّ شَارِبَ الْخَمْرِ يُصْبِحُ وَ يُمْسِي فِي سَخْطِ اللَّهِ وَ مَا مِنْ أَحَدٍ يَبِيتُ سَكْرَانَ إِلَّا كَانَ لِلشَّيْطَانِ عَرُوسًا إِلَى الصَّبَاحِ فَإِذَا أَصْبَحَ وَجَبَ عَلَيْهِ أَنْ يَغْتَسِلَ كَمَا يَغْتَسِلُ مِنَ الْجَنَابَةِ فَإِنْ لَمْ يَغْتَسِلْ لَمْ يُقْبَلْ مِنْهُ صَرْفٌ وَ لَا عَدْلٌ وَ لَا يَمْشِي عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ أَغْفَضُ إِلَى اللَّهِ مِنْ شَارِبِ الْخَمْرِ ۚ ۱۰)

پیامبر (صلی الله علیه و آله)؛ کسی که در دنیا شراب بنوشد، خداوند به او از سم رتیل‌ها و عقرب‌ها می‌نوشاند. شربتی که بواسطه آن گوشت از صورت انسان می‌افتد قبل از آن که آن شربت را بنوشد. پس هنگامی که آن را بنوشد گوشت و پوست او از هم جدا می‌شود و مانند کیسه‌ای می‌شود که بواسطه آن دشمنان خدا (اهل الجمع) را عذاب می‌کنند در آتش جهنم.

آگاه باشید که نوشنده‌ی آن، تهییه کننده‌اش، فروشنده، خریدار، حمل کننده، کسی که آن را برای حمل آماده می‌کند و خورنده‌ی ثمن آن، در گناهش یکسان هستند.

و خداوند تعالی از آنها نماز و روزه و حج و عمره و را قبول نمی‌کند مگر اینکه توبه کنند و اگر بمیرند در حالیکه توبه نکرده باشند، حقی برای خداوند است که به او شربتی در قبال هر جرعه‌ای از شراب که نوشیده است از مایع مذاب جهنم بچشاند.

سپس پیامبر (صلی الله علیه و آله) فرمودند که خداوند خمر و مسکر را حرام کرد به خاطر خمر بودنش. بدانید که هر مسکری حرام است. پیامبر فرمود مثال شارب خمر مثال کبریت است پس، از آن برحذر باشید.

«شارب خمر» صبح را شب نمی‌کند مگر اینکه در سخن خدا باشد و هیچ شارب خمری نیست که بخوابد مگر اینکه عروس شده باشد برای شیطان. پس وقتی بیدار شود باید غسل کند همانطور که از جنابت غسل می‌کند. پس اگر غسل نکند از او هیچ عملی قبول نمی‌شود و هیچ کس بر پشت زمین قدم برنمی‌دارد که مبغوض‌تر از «شارب خمر» باشد در نزد خداوند باشد.

بحارالأنوار ج ۷۶ ص ۱۵۰

٣ تحفه :

۱) عنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ عَنْ صَفْوَانَ بْنِ يَحْيَى عَنِ ابْنِ مُسْكَانَ عَنِ الْحَلَبِيِّ قَالَ سَأَلْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ (عليه السلام) عَنْ دَوَاءٍ يُعْجِنُ بِالْخَمْرِ لَا يَجُوزُ أَنْ يُعْجِنَ بِغَيْرِهِ إِنَّمَا هُوَ اضْطِرَارٌ فَقَالَ لَا وَاللَّهِ لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَنْظُرَ إِلَيْهِ فَكَيْفَ يَتَدَاوِي بِهِ وَ إِنَّمَا هُوَ بِمَنْزِلَةِ شَحْمِ الْخِنْزِيرِ الَّذِي يَقْعُ فِي كَذَا وَ كَذَا لَا يَكُمْلُ إِلَّا بِهِ فَلَا شَفَى اللَّهُ أَحَدًا شَفَاهُ خَمْرٌ وَ شَحْمٌ خِنْزِيرٌ

حلبی گوید: به امام صادق (عليه السلام) عرض کرد: آیا خوردن دوائی که با شراب معجون شده و با غیر آن نیز معجون نمی‌شود و ما ناچاریم، آیا جایز است؟

حضرت فرمود: نه به خدا قسم؛ برای مسلمان حلال نیست که به آن نگاه کند، چگونه با آن مداوا کند؟ همانا چون پیه خوک است که جزء فلان و فلان داروست و آن دارو جز با آن درست نمی‌شود (کامل نمی‌شود)، خداوند شفا ندهد کسی را که از شراب و چربی و پیه خوک شفاء و بهبودی بخواهد.

طب الأئمة: ص ۶۲ - بحارالأنوار ج : ۷۶ ص ۱۴۴

۲) عنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مِهْرَانَ الْكُوفِيِّ عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ يَزِيدَ عَنْ عُمَرَ بْنِ يَزِيدَ الصَّيْقَلَ قَالَ حَضَرَتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ (عليه السلام) فَسَأَلَهُ رَجُلٌ بِهِ الْبَوَاسِيرُ الشَّدِيدُ وَ قَدْ وُصِفَ لَهُ دَوَاءٌ سُكْرُجَةٌ مِنْ نَبِيِّدٍ صُلْبٍ لَا يُرِيدُ بِهِ اللَّذَّةَ وَ لَكِنْ يُرِيدُ بِهِ الدَّوَاءَ فَقَالَ لَا وَ لَا جُرْعَةٌ قُلْتُ لِمَ قَالَ لِإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ لَمْ يَجْعَلْ فِي شَيْءٍ مِمَّا حَرَّمَهُ دَوَاءً وَ لَا شِفَاءً

عمر بن یزید صیقل گوید: خدمت امام صادق (عليه السلام) شرفیاب شدم، مردی - که مبتلا به بیماری بواسیر شدید بود - از ایشان سؤال نمود: برای دردم دوائی که با آبِ جو مست کننده تهیه شده است توصیه کرده‌اند، و من از خوردن آن قصد لذت ندارم، بلکه جنبه‌ی دوائی آن را کار دارم آیا جایز است از آن مصرف کنم؟

حضرت فرمود: خیر، یک جرعه هم جایز نیست.

عرض کرد: چرا؟

حضرت فرمود: چون حرام است. و همانا خداوند عزو جل شفا را در هیچ یک از چیزهایی که حرام نموده است قرار نداده است.

طب الأئمة: ص ۳۲ - بحارالأنوار: ج ۵۹ ص ۸۶

(۳) الکافی، عن علی بن ابراہیم عن ابی عمیر عن عمر بن اذینه قال کتبت ای ابی عبد الله (علیه السلام) اسئله عن الرجول یعنی له الدواء من ريح البواسير فیشربہ بقدر سکرجة من نیز صلب لیس یرید به اللہ إنما یرید به الدواء فقال لا ولما جرعة و قال إن الله عز وجل لم يجعل في شيء ممما حرم شفاء ولا دواء

در کافی (ج ۶ ص ۴۱۳): بسندي از عمر بن اذينه که بامام ششم نوشتم (و همین پرسش و پاسخ را که در حدیث قبل بود را نقل کرده)

بحارالأنوار ج : ۵۹ ص : ۸۶

شرکت یا نشستن سر سفره یا میزی که در آن شراب خورده می شود ، حرام است.

عکس زیر فقط جهت اطلاع معلمین گرامی برای دانشآموزان خاص

